

ud af Valgloven, men saa maa der indføres Bestemmelser — disse eller andre, som man maatte finde bedre end de nuværende — i Loven om den kommunale personlige Skat. Thi helt være uden saadanne Bestemmelser, det, tror jeg, vilde være betænkeligt, og jeg synes ikke, vi skulde ordne os saaledes; at vi kommer tilbage til tidligere Tidens Anarki paa dette Omraade.

Med disse Ord tilsiger jeg endnu en Gang min Villighed til at medvirke til en Overvejelse af denne Sag med det Formaal dog en Gang at naa til en Løsning, der maa siges at være i Overensstemmelse med det, som Bestemmelsernes Hensigt har været.

Forslagsstilleren (Piper): Jeg kan stadig ikke give den højtærede Minister Medhold i, at det skulde være muligt for den paagældende ikke at have svaret Skat eller at være Skatteyder i det Kalenderaar, der ligger forud for Valgets Foretagelse; jeg kan ikke se andet end, at Bestemmelsens Hensigt er slaaet tilstrækkeligt fast i Lovforslagets Ordlyd.

Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) mente, at naar man ved Omtalen af Skatteeftergivelse i den kommunale Valglov kun nævnte den for det sidste Aars Vedkommende, saa kunde der ligge, at det var tilladt at eftergive Skat i de foregaaende Aar. Det kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret i; jeg tror ikke, at en saadan Fortolkning vil kunne holde.

Til det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) skal jeg sige, at tidligere var Forholdet jo det, at man overhovedet ikke havde Ret til Skatteeftergivelse. Det var i alt Fald Tilfældet i Landkommunerne. Jeg har ikke den københavnske Skattelov saa præsent, at jeg ved, om der i den skulde være givet Tilladelse til Skatteeftergivelse, men i Landkommunerne var der ikke Ret til det, og den Skatteeftergivelse, der af og til i meget begrænset Omfang fandt Sted enten ved Dødsfald eller i Tilfælde, hvor det var gaaet den paagældende rent galt, hvilede i og for sig ikke paa lovlig Grund, men det blev dog taalt. Ved de Bestemmelser, der nu er indført i Loven, er der givet Regler herfor, det kan jo ikke nægtes, og saa siger det ærede Medlem, at det i Kø-

benhavn er Skatteraadet, der træffer Bestemmelsen. Ja, det er jo noget, der er blevet indført i den senere Tid, for tidligere var det ikke Skatteraadet, som afgjorde Sagen. Men hvorledes gaar det saa til med saadanne Skatteeftergivelser, navnlig da Skatteeftergivelsesbestemmelserne findes i Valgloven, og da Vælgerne jo af og til kan faa en saadan Opfordring som den, den højtærede Indenrigsminister læste op, hvad der vækker deres Eftertanke? Det bliver da ikke smaa Mængder, som indfinder sig i Skatteraadet med deres dertil indrettede Skatteskemaer, der er udfyldt, for at faa Skatnedsættelse. Er der nu noget Menneske, som tror, at det vil være Skatteraadet i København muligt indenfor det korte Tidsrum, det har til Raadighed, at behandle saadanne Sager uden ganske summarisk? Jeg tror det i alt Fald ikke.

Det ærede Medlem syntes i det hele taget at opfatte Lovforslaget som stillet særlig eller, jeg kunde næsten sige, udelukkende med København for Øje. Det har aldeles ikke været min Tanke. Klagerne over de bestaaende Tilstande, som jo ogsaa blev gjort gældende ved sidste Valg, foreligger fra forskellige Steder ude i Landet. Det er altsaa ikke alene København, der har Æren af at have for mange Vælgerne.

Det ærede Medlem fremhævede, at man kunde have haft en meget stor Indtægt forrige Aar, og saa skulde man betale Skat deraf i Aar, og det førte til Vanskeligheder ved at kunne vedblive at være Vælger. Men det ligger i Skattesystemet, efter at vi har faaet Indkomstskat, som baseres paa Indtægten for forrige Aar, og den kommunale Skat beregnes jo efter samme Indtægt. Da vi havde Formue- og Lejlighedsskat, lignede man efter et Skøn over vedkommendes øjeblikkelige Stilling. Da havde man ikke den Ulempe. Men naar man har valgt dette System, maa Folk ogsaa betale Skat næste Aar, selv om de er ringere stillet end i det Aar, da de havde den store Fortjeneste, og naar det ærede Medlem saa finder det ganske rimeligt, at der sker en stor Nedsættelse for et saadant Aar, bliver der jo et Misforhold til Stede i de Aar, hvor det gaar i modsat Retning, hvor den paagældende har